

BŘEZEN 2026/ČÍSLO 2

ERROR

ŠKOLNÍ ČASOPIS

JUBILEJNÍ MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA,
TŘINEC

Milí čtenáři,

vítáme vás u nového vydání našeho školního časopisu **ERROR**, které se nese v duchu jara a blížících se Velikonoc. Opět jsme pro vás připravili pestrý obsah plný inspirace, tvořivosti i zábavy.

Co v něm třeba najdete?

Na začátku ještě zavzpomínáme na zimní období, na lyžařský kurz 7. A.

Poté se dozvíte zajímavosti o velikonočních tradicích, připomeneme si jejich význam. Nechybí ani voňavá kapitola o pečení velikonočního beránka, která vás může inspirovat k vlastním kulinářským pokusům.

Pro milovníky obrázků a příběhů jsme zařadili komiks, který vás jistě pobaví, a také ukázky tvůrčího psaní našich žáků – těšit se můžete na originální nápady, fantazii i osobité vyjadřování.

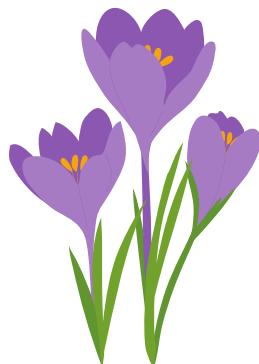
Pokud rádi trávíte čas venku, určitě oceníte naše tipy na výlety, které vás zavedou do zajímavých míst.

Nově vám představujeme rubriku Z deníku hokejisty, kde nahlédnete do světa sportu očima jednoho z našich žáků.

Věříme, že si v tomto čísle každý najde to své.

Přejeme vám příjemné čtení a krásné jarní dny!

Vaše redakce

ZÁŽITKY Z LYŽÁKU

Večerní program

Bylo pondělí a večerní program připravovala skupina č. 2. Vymysleli super aktivitu. My (žáci) jsme se rozdělili do dvojic. Potom jsme si museli svázat nohy švihadlem (v těch dvojicích jsme si vždycky svázali jednu nohu s jednou nohou našeho kamaráda), hned poté nám dali každému pingpongovou pálku a pingpongový míček, který jsme museli udržet na té pálce, zatímco jsme šli s těma svázanýma nohama slalom.

Bylo to vážně zábavné a taky hodně těžké.

No a nakonec jsme museli ten pingpongový míček trefit do takových otočených slalomových kuželů, na to jsme měli každý tři pokusy. Aby toho nebylo málo, tak nám to ještě každé té dvojice stopovali. Takže ta dvojice, která měla nejlepší čas, vyhrála.

Ten večer jsme si všichni moc užili.

ZÁŽITKY Z LYŽÁKU

Na druhý den připravovala večerní program skupina č. 3. Měli dobrý nápad, který jim musel dát určitě hodně práce. Udělali tři stanoviště a tři skupiny. Postupně každá skupinka prošla každé stanoviště.

Na prvním stanovišti jsme dostali za úkol vymyslet a ukázat nějakou scénku, třeba někteří ukazovali Prostřeno a jiní zase třeba Masterchefa. Když jsme scénku dokončili, tak nás poslali na další stanoviště. Tam jsme se trochu zapotili, protože holky musely udělat pět dámských kliků a kluci deset normálních. Ještě k tomu jsme museli na čas seběhnout a vyběhnout schody (jeden to vyběhl a seběhl a další běžel hned po něm, až se nakonec vystřídala celá skupinka).

Potom už nás poslali na poslední stanoviště, kde jsme si konečně trochu odpočinuli. Jako tým jsme dostali jeden papír, na kterém byli možnosti A, B, C, a podle otázek, které nám diktovali, jsme kroužkovali odpovědi. Jedna z otázek byla třeba, jaké je národní zvíře Číny. Jakmile jsme prošli všichni všechna stanoviště, tak nás ohodnotili třeba podle komunikace nebo podle správnosti výsledku.

ZÁŽITKY Z LYŽÁKU

Přišel další den a aktivitu připravovala poslední skupina, skupina č. 1. Opět vymysleli hodně originální program. Rozdělili žáky do dvou skupin. Jedna skupina hrála papírky. (Jeden žák se zeptá Kdo?, ostatní napíší na papírek odpověď, přeloží ho a předají žákovi vedle sebe, poté následují další otázky, např. Jak? Na konci hry se přečte celý papírek.) Druhá byla vyslána, aby vyřešila jednu velkou záhadu. Museli zjistit, kdo je vrah, kdo vraha najal a kdo mrtvolu unesl. To mohli zjistit jen tak, že splnili všechny úkoly, které na stanovištích dostali. Za každý splněný úkol dostali nápovědu, která jim to pomohla zjistit, a když splnili poslední úkol, tak museli najít mrtvolu.

Byl to pan učitel Jiří Cienciala a patří mu velký potlesk, protože musel sedět hodinu potmě na záchodě. Když první skupina misi dokončila, tak šla hrát papírky a byla vyslána druhá. Pak si všichni sedli a dozvěděli se, kdo byl opravdu vrah, kdo nájemník a kdo byl únosce mrtvoly.

ZÁŽITKY Z LYŽÁKU

Tak a přišel poslední den a jako večerní program jsme měli karneval. Měli jsme suprové kostýmy, třeba: hořčice, kečup a tatarka nebo tři doktoři a těhotná žena, další byli popeláři a odpadky, měli jsme tam i mimoně a Grua z pohádky Já padouch a jako jeden z nejlepších kostýmů byl mimozemšťan.

Jako první jsme se každý představili, za co jdeme, a potom jsme hráli židličkovanou. Byla to vážně sranda. A v takové jakoby poslední aktivitě jsme se rozdělili losováním do párů (kluk a holka). Holka si musela přivázat k noze balónek a za úkol bylo, aby když spolu budou v těch dvojicích tančit, tak se musí snažit prasknout balónek ostatním a zároveň, aby nikdo neprasknul balónek jim. Když skončila tahle aktivita, tak už jsme si jen pouštěli písničky a tančili.

Tak tohle byl náš poslední večer na lyžáku a další den večer už jsme byli všichni doma a vzpomínali na různé zážitky, které se nám tam staly.

**ANNA LYSKOVÁ, ŠARLOTA E. SZMEKOVÁ,
HANA ORSZULIKOVÁ, 7. A**

ZÁBAVA - KVÍZ

1. Jak se jmenuje měsíc, ve kterém začíná jaro?

- a) duben
- b) jarník
- c) březen

2. Jak se říká barevnému vajíčku na Velikonoce?

- a) kinder vajíčko
- b) kraslice
- c) volské oko

3. Která květina je symbolem jara?

- a) sněženka
- b) slunečnice
- c) kaktus

4. Jaké zvíře se probouzí ze zimního spánku?

- a) velbloud
- b) medvěd
- c) papoušek

5. Jak se nazývá tradiční sladké pečivo ve tvaru zvířete?

- a) velikonoční buchta
- b) pečené kuře
- c) velikonoční beránek

KOMIKS

VELIKONOCE

Velikonoční tradice

Velikonoce patří mezi nejdůležitější jarní svátky. Slaví se hlavně jako připomínka příchodu jara, nového života a také jako křesťanský svátek spojený se vzkříšením Ježíše Krista. U nás v České republice se s Velikonocemi pojí mnoho zajímavých tradic.

Jednou z nejznámějších tradic je pomlázka, která se používá na Velikonoční pondělí. Chlapci chodí po domech a symbolicky vyšlehají děvčata pomlázkou z vrbových proutků. Podle tradice má tento zvyk přinést dívkám zdraví, krásu a svěžest po celý rok. Děvčata pak chlapce odměňují malovanými vajíčky, sladkostmi nebo někdy i stužkami na pomlázku.

Další důležitou tradicí je zdobení velikonočních vajíček, kterým se říká kraslice. Lidé je malují různými barvami a vzory. Každý region má své vlastní způsoby zdobení, například voskovou techniku nebo vyškrabování vzorů.

S Velikonocemi jsou spojeny také různé velikonoční pokrmy.

Mezi typická jídla patří například mazanec, beránek z piškotového těsta nebo nádivka s kopřivami. Tyto pokrmy se často připravují doma a jsou součástí rodinných oslav.

Velikonoce jsou tedy nejen svátkem tradic, ale také časem, kdy se rodiny setkávají, užívají si jarní atmosféru a dodržují zvyky, které se předávají z generace na generaci.

Velikonoční beránek

Velikonoce bez beránka si hodně z nás
neumí ani představit.

Tento skvělý recept si dokáže připravit každý tak jdeme na to!

Postup:

- 1) Troubu předehřejte na 170 °C. Formu na beránka důkladně vymažte máslem a vysypte hrubou moukou, aby se beránek po upečení dobře vyklopil.
- 2) Vejce rozdělte na žloutky a bílky. Z bílků a špetky soli vyšlehejte pevný sníh.
- 3) Žloutky vyšlehejte s cukrem a vanilkovým cukrem do světlé pěny. Postupně přilévejte olej a mléko.
- 4) Přidejte prosátou mouku smíchanou s práškem do pečiva a citronovou kůrou. Nakonec opatrně vmíchejte sníh z bílků, aby těsto zůstalo nadýchané.
- 5) Těsto nalijte do připravené formy asi do tří čtvrtin objemu.
- 6) Pečte přibližně 40–45 minut. Propečení zkontrolujte zapáchnutím špejle – pokud vyjde suchá, je beránek hotový.
- 7) Nechte chvíli vychladnout ve formě, poté opatrně vyklopte. Po úplném vychladnutí posypte moučkovým cukrem a ozdobte oči a mašličku

Ingredience

- 4 vejce
- 150 g krupicového cukru
- 1 vanilkový cukr
- 100 ml slunečnicového oleje
- 100 ml mléka
- 200 g polohrubé mouky
- 1 prášek do pečiva
- kůra z 1 citronu
- špetka sol

Laura Trombiková 8.a

Z DENÍKU HOKEJISTY

Jmenuju se Jakub a je mi 13 let. Hraju hokej a můj den je docela nabitý.

Ráno vstávám v 6:30. Nasnídám se, obleču se a připravím se do školy. Do školy jedu buď autobusem nebo s bráchou. A podle toho se někdy pozná, jestli přijdu do školy včas, nebo o chvílku později.

Po škole jdu rovnou na halu. Jdeme s klukama pěšky a většinou se stavíme do obchodu pro nějakou dobrou svačinu. Trénink většinou začínáme videem, kde si ukážeme věci z tréninků nebo ze zápasů. Potom máme rozvíčku, suchý trénink s kondiční trenérkou, nebo jdeme do posilovny.

Po suché přípravě nás čeká trénink na ledě. Na konci tréninku máme výklus, nebo se jdeme vyjezdít na kolo, a pak se ještě protáhneme. Domů se nejčastěji vracím kolem 19:00. Doma mě čeká teplá večeře.

Potom mám asi jednu až dvě hodiny volného času na úkoly a nesmím zapomenout na hraní na Playstationu. Když přijdu domů dřív, jdu si ještě zastřílet a trochu potrénovat.

O půl desáté mám druhou večeři, vyčistím si zuby a jdu spát, abych další den ve škole nespal.

ROZHOVOR

Rozhovor s panem zástupcem Mgr. Jiřím Kaletou

Jak jste s naší školou spokojený?

Jsem spokojený. Už dříve jsem tady chodil do školy, takže mám možnost srovnání a vidím pozitivní vývoj ve směřování školy. Současně je vidět změna i v interiéru školy, rekonstrukci učeben, pracoven nebo třeba tělocvičny. A máme i další plány k rozvoji. Jen to z velké části závisí na penězích.

Změny, které byste chtěl v blízké době provést?

Chtěl bych změnit přístup žáků k vyučování nebo spíše obecně ke vzdělání. Už léta vysvětluji svým žákům, že to, co se naučíte, vám nikdo nevezme.

V čem je naše škola výjimečná?

Těch věcí je mnoho. Jsme první základní školou v Třinci (i když ne nejstarší). Základní kámen položil už T. G. Masaryk, náš první prezident ČSR.

Názor na zákaz mobilů?

Myslím si, že to byl správný krok. Ve škole je tak více času na kontakt se spolužáky. Navíc, pokud je to nutné pro výuku, lze po dohodě s vyučujícím telefon použít. Tím se naučíte, že lze používat telefon i jako nástroj pro zdroj informací, ne jenom na hry a sociální sítě.

ROZHOVOR

Rozhovor s panem zástupcem Mgr. Jiřím Kaletou

Co na této škole máte nejraději?

Nejraději jsem, když jsou spokojení lidé kolem mě. Žáci i učitelé.

Jste spokojený ve vaší pozici?

Ano, už na gymnáziu jsem věděl, že budu učitelem. A dodnes mám tuto práci rád, i když se můj čas strávený výukou žáků ztenčil. Snad mi to nadšení vydrží i po zbývajícím období. :-)

Názor na Erasmus?

Vážím si toho, že je někdo ochotný a schopný vše zorganizovat, že se účastní i žáci, kteří by se jen tak do zahraničí často ani nedostali. A pro učitele je velkým přínosem srovnání různých systémů a podmínek pro vyučování. Víc si pak leckdy váží toho, kde a v jakých podmínkách pracujeme my.

**KLÁRA ČERNÁ, LUCIE MUCINOVÁ, VERONIKA KALETOVÁ,
BARBORA HOREČKOVÁ, 8. A**

TIPY NA VÝLETY

Je to jedno z nejkrásnějších pohoří Evropy a zároveň nejmenší velehory světa. Naši slovenští bratia už asi ví, že jde o **Vysoké Tatry**.

Teď vám dám pár tipů, kam zajít.

Krásnou procházku zažijete, když se vydáte ze Štrbského plesa k plesu Popradskému.

To samozřejmě nemusí stačit těm zdatnějším, tak si k tomu můžete přidat Ostrvu, chatu Rysy - nejvýše položenou chatu v Tatrách - či Hincové plesa, nejvýše položená plesa v Tatrách (jsou tam sice pstruzi, ale rybařit se tam nesmí).

Ze Starého Smokovce se po lanové dráze či pěšky dostanete na Hrebienok (parkování 15 euro + přečpaná lanovka za 15 euro), odkud se dá jít k Téryho chatě, Zbojnické chatě nebo ke Skalnatému plesu.

Ti, kteří chození moc nefandí, si mohou zaplatit lanovku na Lomnický štít, odkud jsou při dobré viditelnosti překrásné výhledy. Ovšem nesmíte si lanovku koupit příliš pozdě, protože se rychle vyprodává.

Ze Skalnatého plesa lze projít po Velké Svišťovce k nádhernému Zelenému plesu. Možná uvidíte lišku, jak od vás cupitá i s vaší svačinou, když nebudete dávat pozor (beze srandy, já ji viděl). Musíte ovšem počítat s návalem lidí, tak si raději vezměte velkou svačinu.

Po pořádné túře je nejlepší si dát odměnu v podobě nějakého jídla či zákusku. I tady vám dám pár rad.

U Šrbského plesa se nachází špičková restaurace Furkotka, kde mají velký výběr jídel a ty umí i skvěle připravit. Ve Starém Smokovci se nachází cukrárna Tatra café, kde se pohodlně usadíte a pochutnáte si na zákusku nebo zmrzlině podle vaší chuti. I v Tatranské Lomnici mám dobré zkušenosti s místním penzionem Zora, kde se můžete nejen ubytovat, ale i pořádně najíst.

vlastní fotografie autora

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM NAŠÍ ŠKOLY

Dominick Radim Byrtus (absolvent 2025)

Ahoj.

Čau.

Co hokej, ty už ho taky děláš léta, že?

Jo, hraju ho už od tří let.

Zdroj fotografie: <https://www.hccocelari.cz/cz/player/747/MUZ>

Jak ses dostal k hokeji?

Moji dva bráchové už taky hráli hokej, tak mě rodiče zapsali.

S čím ti naše škola nejvíce pomohla?

Pomohla mi v tom, že i když jsem ve škole častokrát nebyl, tak mi věřili, že si učivo dokážu doplnit.

Kdo tě nejvíce podporoval?

Určitě rodiče a bráchové. Jsem jim za to neskutečně vděčný.

Jaké kuchyňské náčiní by sis vybral, kdybys nemohl hrát s hokejkou?

Asi dlouhou vařechu, to už jsem někdy držel a je to podobné.

Kolik jsi dal za život gólů?

Nevím přesně, ale přes 200 jich bylo.

Máš nějaké úspěchy?

Ano, moje dva nejlepší úspěchy byly výhra extraligy v dorostu a Olympiáda dětí a mládeže.

KLAUDIE BURIANOVÁ, 7. A

ZÁBAVA - HÁDANKY

Mám hlavu i ocas, ale žádné tělo.

Jsem malý a kulatý, často v kapse schovaný.

- a) mince
- b) had
- c) klíč

**Jsem lehký jako pírko, ale ani ten nejsilnější člověk mě
neudrží déle než minutu.**

- a) dech
- b) voda
- c) mrak

V noci přicházím bez zvaní, ve dne mizím bez loučení.

- a) stín
- b) tma
- c) vítr

Čím víc mě je, tím méně vidíš.

- a) mlha
- b) déšť
- c) tma

Roste to, i když to není živé.

- a) hora
- b) strom
- c) houba

TVŮRČÍ PSANÍ NAŠICH ŽÁKŮ

SÁM DOMA

Byl tmavý večer.

Strašidelné stíny, vrzání podlahy, jemné klepání, asi na okno. Mám strach. “Možná, když usnu, tak to přestane.” Zkusím usnout, ale pořád slyším ty strašidelné zvuky. “Tak a dost!” Sebral jsem veškerou svou odvahu a vydal se prozkoumat náš dům. Ale nikde nikdo.

Jdu dál do kuchyně, ale s sebou si vezmu raději polštář na obranu, co kdyby tam někdo byl? V kuchyni popadnu ještě vařechu, to kdyby mi polštář nestačil. Ale to, co v tu chvíli uvidím... neuvěřitelné...

Je to můj pes, mopsík. Vysypal koš s odpadky a právě vylizoval zkažený jogurt z kelímku. Ten můj mopsík byl od toho jogurtu úplně celý špinavý. Ale druhý den mu bylo opravdu špatně a moc prděl.

TVŮRČÍ PSANÍ NAŠICH ŽÁKŮ

AMÁLKA A OSLÍK

Byla jednou jedna princezna, jmenovala se Amálie. Její oblíbená barva je modrá, proto také bydlela v krásném modrém paláci. Amálie neměla moc lidských přátel. Lidé se jí smáli, protože jejím nejlepším kamarádem byl oslík Albert. Všude s ním chodila a pořád si s ním hrála.

Jednoho dne však Amálka oslíka v jeho stodole nenašla. Místo oslíka objevila na jeho místě krev a střepy. Amálka začala oslíka hledat a všichni lidé jí v pátrání pomáhali. Naštěstí lidé brzy zjistili, že to nebyla krev, ale pouze rozbitá láhev marmelády.

Konečně oslíka našli... hrál si vesele s kaštany u blízkého lesa. “Oslíku můj, nesmíš mi utíkat! Já se o tebe tak bála.” Všichni měli radost, že se oslíkovi nic nestalo. A lidé pochopili lásku princezny k malému oslíkovi. Šli všichni společně do paláce a žili si krásně.

Chceš mít v časopise svůj článek i ty?

Neváhej nás kontaktovat.

Vydání příštího čísla: červen 2026

